

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Pro viscerosa compassione erga crucifixum Deum, & mœstissimam
matrem eius: item pro innouatione veteris hominis per sui abnegationem
& resignationem, Precatio XIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

dorsotenus & supinum immittissimè in illud deiici, tam rigorosè toto corpore in longum latumq; distrahi & distendi, vt membrorum eius compages dissoluerentur, omniaq; eius ossa dinumerari possent: dum etiam videres crasis obtusisq; clavis manus eius ac pedes durissimo crucis ligno crudeliter immobiliterq; astringi & affigi.

At si velis plebeculæ, aliorumq; impiorum Iudæorum cõkursu impetuoso, à tristi & immani hoc spectaculo seclusa propulsatè fuisti, etiam si prophetiæ spiritum plenissimè super omnes antiqui temporis vates haberes, cunctaq; clarè in spiritu contemplareris, nihilo secius, quamuis à memoto etiam fortassè flens & mœrens, sedisti, clamitationes fugientium & malignantium super nudato & prostrato filio tuo: sed & crebros validosq; malleorum ictus audisti.

Memento autem benignissima Domina, quomodo dissecebatur cor tuum dulcissimum, quomodo distendebantur ac dilacerabantur castissima materna viscera tua, quando dilecti nati tui brachia tam crudeliter in crucis patibulo sine culpa sunt extensa? O qualiter tinniebant ambæ aures tuæ sanctissimæ de clangore malleorum, in plagas dulcissimi filij tui grassantium, maternumq; cor tuum acutissimis dolorum clavis perfodientium. O quot pietatis fluctus ex pudicissimis oculis, o quot amaritudinis singultus ex purissimo pectore elicuere iniquæ illorum sanguinariorum canum insultationes, feroces latratus, subsannantia innumera verba & blasphemiaz? Pro vniuersis his mœroribus, angustijs, desolationibus, feruentissimisq; lachrymis & singultibus tuis, o virgo dolorosa, o mater lachrymosa, o amorosa Maria, benedico, laudo, & superalto te milliesq; saluto. Ave pijsima virgo Maria gratia plena, Amen.

Pro viscerosa compassione erga crucifixum Deum & castissimam matrem eius, item pro inuolutione seu reformatione veteris hominis, per sui in omnibus quæ extra Deum sunt abnegationem & resignationem, Precatio XIV.

O Columba mansuetissima o Domina castissima, o mater Dei sanctissima tam normiter filij tui doloribus & plagis vulnerata & afflicta, tam acerrimo intimæ compassionis gladio amplius quàm si proprio passâ fuisses in corpore profundissimè sauciata & transfixa: rogo te per misericordiam Dei & amaritudinem dulcissimi cordis tui, vicissim hanc misericordissimam in me exerces crudelitatem (quippè quæ propter me vilissimum, immanes hos cruciatus cum vnico filio tuo fidelissimè sustinuisti) vt tua & prædulcissimi nati tui vulnera, dolores & mœlitiæ, cordis mei penetralia, salutaris contritionis & compassionis vulneribus sauciet, in delinenterq; cruciet: ferrei, crasse obtusisq; eius clauis, timore & amore inseparabiliter ipsius cruci tam validè, tamq; strenua imitatione me affigat, vt amodò de hoc mundo nil mihi sapiat, nil me afficiat, nil alluceat, nil cor meum detineat, nisi filius tuus & hic crucifixus, quo in vera deuotione, & profunda cordis gratitudine, in amara contritione & viscerosa compassione sedulò rememoram miseriam Domini Dei mei, & diem amaram, qua eum languor amoris nostri superauit, & vsque ad mortem perduxit, vt ad quamcumq; exhibendam ei dilectionis vicissitudinem per quotidianam assiduam, feruentemq; mei abnegationem & resignationem, veterem meum & corruptum hominem, cum omnibus concupiscètijs & vitijs suis crucifigam cum ipso atq; mortificem, quo morte hac salubri spiritus viuificetur & in nouitatem vitæ, in splendorem virtutum, cœlestium rore gratiarum

traductus, pristinae baptismalis innocentiae atque originalis iustitiae conformitatis & decori restitutus per eius sacratissimae passionis meritum & salutaris resurrectionis potentiam in corpore glorificatio cum eodem resurgere possit in gloriam & vitam sempiternam, Amen.

Actio gratiarum pro maestissimo dolore, quo correpta fuit Dei dilectissima mater, dum cum crucis mole eleuaretur, in duorum latronum medio suspenderetur virulento malignoq; corde, ore sacrilego blasphemaretur, exprobraretur, illuderetur, dum pro huius caelestem Patrem deprecaretur, & latroni regnum suum polliceretur benedictus natus eius.

T H R E N O S X V.

Quietissima ac placidissima virgo, suauissima super sanctissimi Spiritus spūsa, gratissima & pretiosissima omnium altissimo Deo holocausti victima, doloris gladio non vno hoc duntaxat passionis tempore, neque solo hoc Caluariae & supplicij loco transfixa ac immolata, amorisq; igne conflagrata atque consumpta: verum etiam quoties talem esse passionem vnico cordis tui solatio irrogandam ferendamq; per prophetiae spiritum, quo exuberantissima imbuta fuisti, in corde tuo purissimo praecogitasti, toties anima tua sanctissima horribili acerbissimi doloris cuspidē confixa est & lanceata, aestuq; compassionis concremata. At nunc incomprehensibilioris multoq; acerbioris doloris lancea punctissima concissum est maternum cor tuum, dum sub pijsimo ac pudicissimo conspectu tuo, supra omnem populum omnibus blasphemandus ac irridendus exhiberetur desiderabile illud lumen oculorum tuorum, dimidium animae tuae, praedilectus, inquam, & vnicus natus tuus tam immaniter excruciat, aded infinitissime disceptus, aded crudeliter distractus & patibulo confixus, aded denique deformatus vt hominis p̄ se non ferret imaginem, quem cum sceleratis reputatum, inter duos latrones medium, ceq; eorum principem, tanto cū furore tamq; ignominiosē suspendi cernebas. O quis tunc mœror, quæ mortis angustia ingrediebatur operiebaturq; faciem cordis tui? O quot pietatis fluctus perfluebant tunc pijsimum vultū tuum? Quot denique amaritudinis & angustiae vehementes singultus suspirabat purissimum tunc pectus tuum. Et qui fieri potuit o maestissima mater, ne praedoloris tui immensa magnitudine longē pijsimum cor tuum in mille scissuras frustratim scinderetur, cum cruentum & immanē hoc spectaculum tuo materno pretebatur conspectui? Quæ enim pœna, aut quis dolor maior effici aut cuique exhiberi potest, quàm dilectum filium, & quidem vnica in praesentiae suae matris sine culpa interfici? Haud dubiè nisi Diuinitatis suae virtute continuisset humanū cor tuum crucifixus natus tuus, non sola hac vice, sed compluries medium praetemperanti concepto dolore crepuisset.

Sed heu nondum, terminatus est dolor tuus o praedulcissima virgo Ecce enim o martyrum cunctorum excellentissima martyr, quale tibi crudele supplicium immineat ac construatur à perfidis, ingratisq; ferocissimisque ludæis, qui immenso hoc inauditocq; filij tui cruciatu adhuc inexpleri, anguino ac furibundo suo pectore instar furentium canum horribiles latratus sonare atque edere exordiantur. Et modo sacrilega sua in eum capita agitant, modo fœda in eum spūta euomentes blasphemis impetunt, modo etiam beneficiorum impropagationibus, alijsq; multis eum contumelijs impudentissime & iniuste lacerant.

Sed quæ humana mens sub Deo satis poterit comprehendere, quanto te dolore pupu-

Matt 27.
Mar 14.
Lucas 23.